

“POVOLÁNÍ ANEB VŠÍM ČÍM JSEM BYL, BYL JSEM RÁD „

Literární soutěž POLABSKÁ VRBA 2022 – X. ročník

NAPSALA: NADĚŽDA ŠIMKOVÁ
ROK NAROZENÍ 1933

DOMOV POD KAVČÍ SKÁLOU - ŘÍČANY
BŘEZEN 2022

Pochářím se Sedlčan, měla jsem o dva roky mladšího bratra Zdeňka. Otec byl mědník u berního riádu, matka pracovala v obchode s keramickým zbožím.

Otec pocházel pocházel z rodiny Jana Šimek Vojtěchy, jako nadaný malíř maloval několik hudebních nástrojů, hrál i v jeho kapelu a nejenž i v Sedlčanech. J doma jsme se věnovali hudbě, jestra hrála na klavír a otec na trubku a bořili jsme kapelu domácí!

Po ukončení povinné školní docházky jsem půjala místo u notáře, kde jsem vykonávala některé kancelářské práce a navíc se rovněž psála na pracovní stroji.

Pro svou svatohodnotu notář objídel okrajiny, rodiny, případně jiná ustupení v okrese Sedlčany a také i v okrese Příbram. Všech těchto schůzek jsem se také vždyckou věnovala. Některé podklady jahodně, výpočty a kalendářského riádu nebo rejstříku truhli jsem obstarávala sama.

V škole jsem měla nejraději čítání a má slohová viciční byla dárana ravnos. Naproti tomu matematika a fyzika měly oblibenejší nevratnosti.

Do práce jsem chodila ráda, měli jsme dveře hanzeláře s mykavennou. Při objídkách jsem parovala krajiny, abyvala a jejich nároky, které mohly být odlišné od nároku na nějž jsem byla rozhláška z rodinného kuchyně a mych pňatel. Přitom jsem si uvěřila, že nároky občanů jsou silně sdíleniny sdělovacími prostředky, i když v té době bylo nebylo tak rozšířeno jako dnes. Byl to hlavně denní list a re soudcích jen rada.

Učinovala jsem přitom, že volal kromě nich bezich sponzorů v dědičkém řízení při své poslední činnosti pomáhal občanům, kteří se na něho ohazeli s rádostí o rade.

Protosů byla něká spolupráce soudce s volářským pracovištěm krajiského soudu s nímé při společném jednání vyhledali a nabídli mi místo v Praze, které jsem přijala. Byl to krajský soud. Tam jsem se seznámila se svým prvním manželem Lubomírem Blažkem, který byl soudcem. Spávili jsme spolu 5 let a narodila se nám dcera Jitka. Bydleli jsme

v jeho rodině, kde mládila půlka příjemná atmosféra, protose si lehce představovala jinou bohatší nevěstu. já jsem proto ráda chodila do práce, kde jsem byla úspěšná. Zúčastnila jsem se soutěží v psaní na složi, kde byla kromě rychlosti psaní sledována i berchymnost. Několik s nich jsem vyhrála. Podarilo se mi doplnit svédlární absolvováním střední ekonomické školy.

Válím co v zaměstnání jsem byla úspěšná, situace v manželství se mi začala komplikovat. Manžel byl přeložen k okresnímu soudu v Litoměřicích, tam si našel milenku, která byla sice heba a nechtěla se ho vrdat, což spisovalo soudy. Proto jsem pořádala v rozvod. Po jeho průběhu se jistě zhoršily vztahy s lehyní a proto jsem začala hledat ubytování. Podarilo se mi sehnat byt 1+1 v Praze 5 Na Břežině. Získání bytu bylo spojeno s měsíčním starostí o udržbu příslušného domu včetně jeho nákladu. Protose přijim k této činnosti byl malý, přijala jsem všechna jistě protijsího domu. Protose mě činnost ohdo domu časem plně vyčerpala, musela jsem

se rozloučil se raměškem u soudu. V této době
 jsem se seznámila se svým druhým manželem, který byl
 raměškem v KOVODLUTICích jako místních ředitele.
 Ještě před naším seznámením mi podal svůj radař
 o přidělení druzstevního lyhu. Do místního představenstva
 svého Městského, když po rozvodu byl z jeho peněz. Ten
 byl o rok mladší než naše dcera Jitka a rybky se
 spáceli. Do roka k nám přibylo ještě děti:
 dítě dcera Marka.

Oba jsme rádi a s klidem domu porovnali
 na příhodny' než dojdou výstavce druzstevního
 domu a přidělen' lyhu na rámci místního
 radaři. Byl nám byl přidělen v roce 1956
 v kategorii 4+1 také děti mohly mít každý
 vlastní pokoj. Ja jsem se mohla vydít
 do oblasti soudnické v Praze 4, nám. HRDÍNU.

Bylo to nedaleko našeho nového bydliště,
 v Hvezdově ulici

Takří dlužná cesta do práce se proměnila
 v desetiminutovou procházku. Na generální
 prohlášení jsem se pomírně rychle napracovala,

rashávala jsem několik funkce a v rámci jsem získal i agendu, na které pro získání podkladů se půdopládalo vysokosložitě určitá mimořádná práce, kterou mi chybělo. Přesto jsem práci úspěšně rozložil, což oceňil sám generální prokurátor při svém osobním přeboru a to bez ohledu na mého osobního nadřízeného pracovníka, který mi neustále naznačoval svou nadřazenost vzhledem k jeho vzdajícím vztahům k místním pracovníkům i Vlsc.

V rámci roku 1985 měl sám emigroval. To se pochopitelně negativně projivilo jak u mne, tak i u mého manžela. Jeho emigraci mi nechápal ani vedenec KSC Č neustále upytkal a naznačoval, že taková osoba by neměla být zaměstnána na generální prokuraturě. Ja jsem rádém úspěšně plnila všechny nároky plynoucí z pracovního povolání, a protokol generální prokurátorova negativního projevu reagoval, podařilo se mi v práci vydržet až do vzniku vánku na příslušníkův důchod. V roce 1987, kdy jsem dosáhla věku 54 let a pracovní pověz ukončila. Na rozhodnutí mi byla naprádána?

malá hostina větné předání dárku na jamačku.

Celou dobu v práci až do odchodu do důchodu jsem byla obklopena paragrafy a vše mi to nevadilo. Jistě se musím zmínit o řeči "a osud mě sestry Zdeňky Kucírové". Sebra absolvovala střední zdravotnickou školu a pracovala v lázních v Bechyni. Tam se seznámila se svým manželem Václavem Kucírem, který byl armádním leteckým také v Bechyni. Líhal lehátky a malubinky. Z politických důvodů byl v armádě propuštěn a živil se jako řidič v Praze. Sebra následovala v Bechyni a do Šidlova jízdili na návštěvu. Václavovi se jednou přihodila nehoda, při které auto narazilo do betonového mistku nad pěšinou u silnice. Návar byl tak silný, že nebylo pomocí vyřešit úmrtí.

Po Václavovi snášela se sebra Zdeňka odlehčovat do Prahy ke svým rodaným dcerařům Zdeňce a Janě, kdež se o ni sháněly staraly. V roce 2020 končila na pokraji AlzheimEROVÉ choroby.